

292.

Ex
Asceſi Poſthuma,
Rudi, Algh, ac Doctiſſimi Patris Ignatii
Clavenau

Exercitiū ſimū, pro recollectione menſtrua.

Arborem ſici habebat quidam plantatam in vinea ſua, et
venit querens fructus in illa, et non invenit. Luc. 13.

Punctum I. Cogita Parabolam istam de te cantari. Tu
es arbor illa in vinea Sacrae Religionis plantata. Et quantum
hoc est beneficium divinae vocationis! ex hoc nullatenus eligi et
transferri ad Sacram Religionem! meditare quid sit mundus?
qua sint illius pericula? quanta miseria? quam fallaces spes?
quam breve gaudium? quid contra Religio? quo illius comoda?
quanta securitas? felicitas? facilitas? iuvenitas? hic vivis
homo, pusius, cadis rarius, surgis velocius, incedis cautius,
innotas frequentius, quiescis securius, moritur confidentius,
purgatur citius, premiatur copiosius. ait S. Bernardus. Expende
singula exacte, an non exurgat in te affectus? ut dicas:
O fons amoris perpetui! quid dicam? quid retribuam pro gratia
ista? fecisti ultra omnem spem misericordiam cum seruo tuo, et
ultra omne meritum gratiam et amicitiam exhibuisti. Non enim
omnibus datum est, ut omnibus delicatissimam monasticam vitam assumant.
Ex nunc igitur desidero meipsum tibi in simplicitate cordis
mei in spontaneam oblationem, in servum sempiternum, in obsequium
et sacrificium laudis perpetua offerre, et tuus perpetuo permanere.

Beneficium Algh
vocationis.

Punct. II. Cogita finem vocationis tuae, cur et ad quid venisti
ad Religionem? Nomen ideo, ut Deum amplius agnosceres et
amares, illique servires? et hic finis plane generalis est. Magis
autem in particulari, ut in statu paupertatis, castitatis et
obedientiae arctius te Deo adstringeres? Non igitur venisti ad
vivendum dies saeculariter bonos: non, ut nullos patereis defectus

Cur venisti?